

“मीठे बच्चे- सावधान भएर पढाइमा पूरा ध्यान देऊ, यस्तो होइन मेरो त शिवबाबा सँग डाइरेक्ट सम्बन्ध छ, यो भन्नु पनि देह-अभिमान हो।”

प्रश्न:- भारतवर्ष अविनाशी तीर्थ स्थान हो- कसरी?

उत्तर:- भारतवर्ष बाबाको जन्म-स्थान भएकोले अविनाशी खण्ड हो, यस अविनाशी खण्डमा सत्ययुग र त्रेतायुगमा चैतन्य देवी-देवताहरू राज्य गर्छन्। त्यस समयको भारतवर्षलाई शिवालय भनिन्छ। फेरि भक्तिमार्गमा जड प्रतिमाहरू बनाएर पूजा गर्छन्, शिवालय पनि अनेक बनाउँछन्। त्यस समयमा पनि तीर्थ हुन्छ। त्यसैले भारतवर्षलाई अविनाशी तीर्थ भन्न सकिन्छ।

गीत:- रात के राही थक मत जाना...

ओम् शान्ति। हे रातको राही नथाक- यो कसले सावधानी दिइरहेको छ? यो शिवबाबाले भन्नुहुन्छ। कति बच्चाहरू यस्ता पनि छन् जो सम्झन्छन्- मेरो त एक शिवबाबा हुनु हुन्छ, उहाँ सँग नै सम्बन्ध छ। तर उहाँले पनि ब्रह्मा मुखबाट नै सुनाउनु हुन्छ नि। कति सम्झन्छन् शिवबाबा हामीलाई सीधै प्रेरणा दिनु हुन्छ। तर यो सम्झनु गलत हो। शिवबाबाले शिक्षा त अवश्य ब्रह्माद्वारा नै दिनु हुन्छ। तिमीलाई सम्झाउँदै हुनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! नथाकनू। हुन त तिम्रो शिवबाबा सँग सम्बन्ध छ। शिवबाबा पनि भन्नुहुन्छ मनमनाभव। ब्रह्मा पनि भन्नुहुन्छ मनमनाभव। त्यसैले ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू पनि भन्छन् मनमनाभव। तर सावधानी दिनको लागि त मुख चाहियो नि। कति बच्चाहरूले सम्झन्छन् हाम्रो त उहाँ सँग सम्बन्ध छ। तर निर्देशन त ब्रह्माद्वारा दिनु हुन्छ नि। यदि निर्देशन आदि डाइरेक्ट मिल्छ भने उहाँलाई यहाँ आउने आवश्यकता नै किन पन्यो? यस्ता-यस्ता बच्चाहरू पनि छन् जसलाई यस्तो ख्याल आउँछ- शिवबाबा ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ भने हामीद्वारा पनि भन्न सक्नुहुन्छ। तर ब्रह्मा विना त सम्बन्ध जुट्न सक्दैन। कति ब्रह्मा वा ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू सँग रुष्ट भए भने यस्तो भन्न थाल्छन्। योग त शिवबाबा सँग राख्नु नै छ। बाबाले बच्चाहरूलाई शिक्षा वा सावधानी दिनको लागि भन्नु पनि पर्छ। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी समयमा क्लासमा आउँदैनौ, कसले भन्यो? शिवबाबा र ब्रह्माबाबा दुवैले भन्नुभयो। दुवैको शरीर एउटै छ। त्यसैले भन्नुहुन्छ- सावधान भएर पढाइमा पूरा ध्यान देऊ। उच्च भन्दा उच्च बाबाले पढाउनु हुन्छ। पहिले-पहिले महिमा नै शिवबाबाको गर्नु छ। उहाँको महिमा बडो भारी छ। बेअन्त महिमा छ। उहाँको महिमा धेरै राम्रो-राम्रो शब्दमा गाइन्छ तर बच्चाहरू कहिले-कहिले भुलिहाल्छन्। विचार सागर मंथन गरेर शिवबाबाको पूरा महिमा लेख्नु पर्छ।

प्रथम मानव (न्यू म्यान) कसलाई भन्ने? हुन त सतयुगी प्रथम मानव कृष्ण हुन्। तर यो समयमा ब्राह्मणहरूलाई सर्व श्रेष्ठ गाइएको छ। बच्चाहरूलाई रचिन्छ भने शिक्षा दिइन्छ। यदि लक्ष्मी-नारायणलाई प्रथम मानव भन्ने हो भने उनलाई शिक्षा दिनु पर्ने आवश्यकता रहँदैन। त्यसैले अब प्रथम मानव को भए? यी धेरै बुझ्नु पर्ने र बुझाउनु पर्ने कुरा छन्। उहाँ बाबा हुनु हुन्छ सर्वशक्तिमान, वर्ल्ड अलमाइटी। यो ‘सर्वशक्तिमान’ अक्षर बाबाको महिमामा लेख्न भुलिहाल्छन्। भारतखण्डको पनि

२०७५ मंसिर ७ शुक्रबार २३-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

महिमा गर्छन्— भारतखण्ड अविनाशी तीर्थ हो, कसरी? तीर्थ त भक्तिमार्गमा हुन्छन्। त्यसैले यसलाई अविनाशी तीर्थ कसरी भन्न सकिन्छ? अविनाशी तीर्थ कसरी भयो? सत्ययुगमा हामी यिनलाई तीर्थ भन्न सक्छौ र? यदि हामी यसलाई अविनाशी तीर्थ लेख्छौं भने कसरी? स्पष्ट गरेर सम्झाउनु पर्छ— हो, सत्ययुग-त्रेतामा पनि यो तीर्थ हो, द्वापर-कलियुगमा पनि तीर्थ हो। अविनाशी भनिन्छ भने चारै युगमा सिद्ध गरेर बताउनु पर्छ। तीर्थ आदि त हुन्छन् द्वापर देखि। फेरि हामी लेख्न सक्छौं— भारतखण्ड अविनाशी तीर्थ हो। सत्ययुग-त्रेतामा पनि तीर्थ हो, जहाँ चैतन्य देवी-देवता रहन्छन्। यहाँ छन् जड तीर्थ, त्यो हो चैतन्य सच्चा-सच्चा तीर्थ, जब शिवालय हुन्छ। यी कुरा बाबाले नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ। भारतवर्ष हो अविनाशी खण्ड। बाँकी सबै विनाश हुन्छन्। यी कुरा कसैले जान्दैनन्। पतित-पावन बाबा यहाँ आउनु हुन्छ, जसलाई पावन देवी-देवता बनाउनु हुन्छ उनीहरू नै फेरि यस शिवालयमा रहन्छन्। यहाँ बट्टीनाथ, अमरनाथमा जानु पर्छ। त्यहाँ भारतवर्ष नै तीर्थ हुन्छ। यस्तो होइन— त्यहाँ शिवबाबा हुनु हुन्छ। शिवबाबा त अहिले हुनु हुन्छ। अहिलेको नै सारा महिमा छ। शिवबाबाको यो जन्मस्थान हो। ब्रह्माको पनि जन्मस्थान भयो। शंकरको जन्मस्थान भनिदैन। उनलाई त यहाँ आउने आवश्यकता नै छैन। उनी त विनाशको लागि निमित्त बन्छन्। विष्णु आउँछन् जबकि दुई रूपबाट राज्य गर्छन्, पालना गर्छन्। विष्णुका दुई रूप जोडी (युगल) देखाइएको छ। उनको यो प्रतिमा हो। उनी त सत्ययुगमा आउँछन्। त्यसैले हामीलाई महिमा एक बाबाको नै गर्नु छ। उहाँ रक्षक पनि हुनु हुन्छ। उनीहरू त धर्म स्थापकहरूलाई पनि रक्षक भनिदिन्छन्। क्राइस्ट, बुद्ध आदिलाई पनि रक्षक भनिदिन्छन्। उनीहरू शान्ति स्थापना गर्न आएका थिए भनी सम्झन्छन्। तर उनले कुनै शान्ति गर्दैनन्, कसैलाई दुःखबाट छुटाउँदैनन्। उनीहरूलाई त धर्म स्थापना गर्नु छ। उनीहरूको पछि उनीहरूको धर्मावलम्बी आउँदै रहन्छन्। यो रक्षक शब्द राम्रो छ। यो पनि अवश्य राख्नु पर्छ। यी चित्रहरू जब बेलायतमा प्रत्यक्ष हुन्छन्, सबै भाषाहरूमा निस्कन्छन्। उनीहरू पोप आदिको कति महिमा गर्छन्। राष्ट्रपति आदि मरे भने कति महिमा गर्छन्, जो जति ठूलो मनुष्य उसको त्यति नै महिमा हुन्छ। तर यो समयमा सबै एकनास बनेका छन्। भगवानलाई सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। हामी सबै पनि पिता हौं भन्नु त सबै आत्माहरूले बाबालाई गाली दिनु जत्तिकै हो। यस्तो त लौकिक बच्चाहरूले पनि भन्न सक्दैनन्— हामी नै पिता हौं। हो, उनीहरू त जब आफ्नो रचना रच्दछन् तब उनीहरूको पिता हुन सक्छन्। यो हुन सक्छ। यहाँ त हामी सबै आत्माहरूको पिता एक हुनु हुन्छ। हामी उहाँको पिता हुन नै सक्दैनौं। उहाँलाई बच्चा भन्न सक्दैनौं। हो, यो त ज्ञानको रमणिकता हो जसले भन्छन्— शिव बालकलाई वारिस बनाउँछौ। यी कुरालाई त कमैले मात्र सम्झन्छन्। शिव बालकलाई वारिस बनाएर उहाँ माथि बलिहार जान्छन्। बच्चाहरू शिवबाबामाथि बलिहार जान्छन्। यो आदान-प्रदान हुन्छ। वर्सा दिनुको कति महत्त्व छ। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित जे जति छ, त्यो सबैको मलाई वारिस बनाऊ। तर देह-अभिमान टुट्न मुश्किल छ। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गरून् तब देह-अभिमान टुटोस्। देही-अभिमानी बन्नु बडो मेहनत छ। हामी आत्मा अविनाशी हौं। हामी आफूलाई शरीर मानेर बसेका छौं। अब फेरि आफूलाई आत्मा सम्झनु— यसैमा छ

२०७५ मंसिर ७ शुक्रबार २३-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
मेहनत। सबै भन्दा ठूलो बिमारी हो देह-अभिमानको। जसले आफूलाई आत्मा सम्झेर परमपितालाई
याद गर्दै उसको विकर्म कट्दै।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— राम्रो सँग पढ्यौ, लेख्यौ भने हुनेछौ नवाब। श्रीमतमा चल्नु पर्छ, नत्र श्री श्रीको
दिलमा चढ्न असम्भव छ। दिलमा चढनाले नै तख्तमा बस्न सक्नेछौ। धेरै दयालु बन्नु छ। मनुष्यहरू धेरै
दुःखी छन्। देख्नमा धेरै धनी देखिन्छन्। पोपलाई हेर कति मान छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म कति निरहंकारी
छु। उनीहरूले मेरो स्वागतमा यति खर्च नगर कहाँ भन्छन् र। बाबा त कतै जानु हुन्छ भने पहिले नै
लेख्नुहुन्छ— कुनै पनि तडक-भडक आदि गर्नु छैन, स्टेशनमा सबैलाई आउनु छैन किनकि हामी हौं नै
गुप्त। यो पनि गर्न आवश्यक छैन। हामी को हौं, कसैले कहाँ जान्दछन् र? अरू सबैलाई चिनेका छन्।
शिवबाबालाई बिल्कुलै जान्दैनन्। त्यसैले गुप्त रहनु राम्रो हो। जति निरहंकारी त्यति राम्रो। तिप्रो ज्ञान हो
नै चुप रहने। बसेर बाबाको महिमा गर्नु छ। यसैबाट सम्झिने छन् बाबा पतित-पावन सर्वशक्तिमान हुनु
हुन्छ। बाबाबाट नै वर्सा मिल्छ। यो बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले भन्न सक्दैन। तिमीले भन्नेछौ—
शिवबाबाबाट हामीलाई नयाँ दुनियाँको वर्सा मिलिरहेको छ। चित्रहरू पनि छन्। हामी यी देवताहरू
जस्तो बन्छौं। शिवबाबाले हामीलाई ब्रह्माद्वारा वर्सा दिइरहनु भएको छ, त्यसैले शिवबाबाको महिमा
गछौं। लक्ष्य-उद्देश्य कति स्पष्ट छ। दिनेवाला उहाँ हुनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा सिकाउनु हुन्छ। चित्रहरूको बारेमा
सम्झाउनु छ। शिवका चित्रहरू पनि कति बनाएका छन्। बाबा आएर पतितबाट पावन बनाएर सबैलाई
मुक्ति, जीवन-मुक्तिमा लिएर जानु हुन्छ। चित्रहरूमा पनि स्पष्ट छ त्यसैले बाबा जोड दिइरहनु भएको छ—
यी सबैलाई दियौ भने त्यहाँ लगेर पढ्ने छन्। यहाँबाट चीज लिएर जान्छन् त्यहाँ गएर सजाएर राख्छन्।
यो त धेरै राम्रो चीज छ। कपडाको पर्दा त धेरै कामको चीज छ। यी चित्रहरूमा पनि सच्याउने काम
भइरहन्छ। ‘रक्षक’ अक्षर पनि आवश्यक छ। अरू कुनै न रक्षक छ, न पतित-पावन छ। हुन त पावन
आत्माहरू आउँछन् तर तिनीहरूले सबैलाई पावन कहाँ बनाउँछन् र! उनीहरूको धर्मावलम्बीहरूलाई त
तल पार्दछन्। यी प्वाइन्टहरू हुन्, समझदार बच्चाहरू जो छन् उनीहरूले नै धारण गर्छन्।

श्रीमतमा पूरा चलेनन् भने पढ्दैनन्, फेरि फेल हुन्छन्। स्कूलमा चाल-चलन पनि हेरिन्छ— यिनको चलन
कस्तो छ? देह-अभिमानबाट सबै विकार आउँछन्। फेरि धारणा केही पनि हुँदैन। आज्ञाकारी
बच्चाहरूलाई नै बाबाले प्यार पनि गर्नुहुन्छ। पुरुषार्थ धेरै गर्नु छ। कसैलाई पनि सम्झाउनु पर्दा पहिले-
पहिले बाबाको महिमा गर्नु छ। बाबाबाट वर्सा कसरी मिल्छ? बाबाको महिमा पूरा लेख्नु छ।
चित्रहरूलाई त बदल्न सक्दैनौ। बाँकी शिक्षा त पूरा लेख्नु छ। बाबाको महिमा अलग छ। बाबाबाट
कृष्णलाई वर्सा मिल्यो त्यसैले उनको महिमा अलग छ। बाबालाई नजान्नाले बुझ्दैनन्— भारतखण्ड
ठूलो तीर्थ हो। यो सिद्ध गरेर बताउनु छ— भारतखण्ड अविनाशी तीर्थ हो। यस्तो-यस्तो तिमी बच्चाहरू
बसेर सम्झायौ भने मनुष्यहरू सुनेर चकित हुन्छन्। भारतखण्ड हीरा जस्तो थियो फेरि कौडी जस्तो
कसले बनायो? यसमा सम्झाउन, विचार सागर मंथन गर्न धेरै आवश्यक छ। बाबाले त तुरुन्तै बताउनु
हुन्छ— यसमा यो सच्याउन आवश्यक छ। बच्चाहरूले बताउँदैनन्। बाबाले सच्याउन त चाहनु हुन्छ।
एक इन्जिनियर थिए, उनले मेशिनको खराबीलाई बुझ्न सकेनन्। अर्को सहायक इन्जिनियर थिए उनले

२०७५ मंसिर ७ शुक्रबार २३-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

बसेर बताए- यसमा यसो गन्यो भने यो ठीक हुन्छ र मेशिन साच्चै नै ठीक भइहाल्यो। अनि उनी धेरै खुशी भए। भने- यिनलाई त इनाम दिनु पर्छ। त्यसैले उनको तलब बढाइयो। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ तिम्री सुधार गर, तब म वाह-वाह गर्नेछु। जसरी जगदीश संजय छन्, कहिले राम्रो-राम्रो प्वाइन्टहरू निकाल्छन्, त्यसैले बाबा खुशी हुनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई सेवाको सोख हुनु पर्छ। यी प्रदर्शनी, मेलाहरू त भइरहन्छन्। जहाँ-जहाँ कसैको पनि प्रदर्शनी भयो भने त्यहाँ यो पनि गर्नेछौं। यहाँ त बुद्धिको ताला खुल्नु पर्छ। सबैलाई सुख दिनु पर्छ। स्कूलमा नम्बरवार पढ्नेवाला त हुन्छन् नै। पढ्दैन् भने उनीहरूको चलन पनि खराब हुन्छ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) कसै सँग पनि रुस्ट भएर पढाइ छोड्नु हुँदैन। देह-अभिमानलाई छोडेर स्वयंमाथि दया गर्नु छ। बाबा समान निरहंकारी बन्नु छ।
- २) राम्रो चलन धारण गर्नु छ, सबैलाई सुख दिनु छ। आज्ञाकारी भएर रहनु छ।

वरदान:- आज्ञाकारी बनेर बाबाको मदत वा आशीर्वादको अनुभव गर्ने सफलतामूर्त भव

बाबाको आज्ञा छ- “म एकलाई याद गर”। एक बाबा नै संसार हो, त्यसैले दिलमा बाबा सिवाए अरू केही पनि भरिएको नहोस्। एक मत, एक बल, एक भरोसा.... जहाँ एक छ त्यहाँ हर कार्यमा सफलता छ। उनीहरूको लागि कुनै पनि परिस्थिति पार गर्न सजिलो छ। आज्ञा पालन गर्ने बच्चाहरूलाई बाबाको आशीर्वाद मिल्छ। त्यसैले मुश्किल पनि सहज हुन पुग्छ।

स्लोगन:- नयाँ ब्राह्मण जीवनको स्मृतिमा रहेमा कुनै पनि पुरानो संस्कार प्रकट हुन सक्दैन।

शब्दार्थ:- नवाब- अधिकारी, मुस्लिम शासक।